

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 5. De resolutione venditionis ex jure retractûs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

S. 5.

*De resolutione venditionis
ex jure retrac-
tus.*

1506 **Jus Retractus** nihil aliud est, quam jus, rem alteri venditam, retrahendi ad se, vel ad familiam, vel cognationem, à qua per alienationem abierat, vel abitura esset ad eum, ad quem de jure non deberet; solet etiam vocari *jus protimieos*; item, *jus Congrui*; hoc jus alicui constituitur vel lege, aut statuto, vel consuetudine, aut etiam conventione. Ex quo vides *retractum* alium esse *legalem*; alium, *municipalem*, vel *consuetudinariam*: alium, *conventionalem*. Municipalis, & consuetudinarius subdividitur 1. in *Gentilium*, qui proximis consanguineis concessus est (& dicitur *Erb-erstantus* / vel *Erblösung* / aliqui etiam vocant *retractum sanguinis*) 2. in *partiale* (qui competit socio in re communi, & dicitur *Theillösung*) 3. in *territoriale* (qui statuto quarundam Provinciarum competit vel Domino territorii, vel illis, qui sunt de illo territorio, & dicitur *Marchiösung* / quo casu gradus consanguinitatis computantur juxta jus civile).

1507 Not. autem *jus retractus* olim, ab Imperatoribus (ut habetur L. 13. C. de retrahend. empt.) fuisse abrogatum; non tamen in omnibus materiis; cum etiam stante illa lege fuerit permisum in materia feudi, ac Emphyteus domino directo &c. lex autem 13. ita loquitur: *Dudum proximis, consortibusque concessum erat, ut extraneos ab emptione removerent; neque homines suo arbitratu vendenda distraherent; sed quia gravis haec videtur injuria, qua inani honestatis colore velatur, ut homines de rebus suis facere aliquid cogantur inviti, superiore lege casata, unusquisque suo arbitratu querere, vel probare posse Emptorem: nisi lex specialiter quasdam personas hoc facere prohibuerit.* Coeterum in multis provinciis rursus in usum venit.

1508 Not. 2. *retractum gentilium* habere locum in rebus immobilibus, successione

haereditaria, acquisitis, 2. in re emphyteutica. 3. in haereditatis venditione; non autem, in mobilibus etiam pretiosis; nec in venditione censū; nec in pensione constituta in tua possessione; nec in venditione commoditatum, quas habet feudatarius; nec in venditione ususfructus, aut habitationis in re immobili, etiam in perpetuum.

Not. 3. Sires semel extra familiam alienata est, desinere esse retrahibilem, arg. L. *videamus*, ff. quod metus causa, ubi actio, *quod metus causa*, semel contra haeredes transmissa, semper manet transmissibilis, & L. *Tutor*, ff. de administr. Tutor. ubi rem Minoris jam venditam Extraneo, Tutor emere potest, excipe, nisi res, Extraneo vendita, redeat ad venditorem ex pacto resolutionis; sic enim, resoluta venditione, res redit in primitam causam, per L. *Voluntate* §. 1. ff. quibus modis pignus &c. & L. *si unius*, ff. de pact.

Not. 4. *Jus retractus, jure sanguinis*, 1510 competere non tantum viris, sed etiam foeminis, 2. proximo consanguineo vendoris; & si hic nolit, vel non possit, proximiiori secundum ordinem intra quartum gradum. 3. etiam filiis naturalibus, ubi defuncti legitimi. 4. Legitimatis, deficienibus naturalibus, & legitimis. 5. Exharedato, cum non perdat *jus sanguinis*: 6. Consanguineo, licet sit Ecclesiasticus. c. *Constitutum*, de restit. in integrum.

Not. 5. In questione, an *jus sanguinis*, seu *retractus gentilium*, comparet monasterio, vel Collegio, in quo filius, vel consanguineus vendoris professus est: responderi negativè à Castropalo de Just. Commut. D. 5. p. 29. §. 3. n. 16. quia *jus retractus* est omnino *personale*; adeoque in monasterium ab illo transferri non potest; quia non sibi, sed monasterio transfert; cum ipse in sua persona bonorum temporalium non sit capax: sed hoc iudicio limitandum 1. ut non procedat in eo Religioso, qui in propria persona, cum voto paupertatis, retinet dominium rerum temporalium, prout ex alibi dictis constat id habere Scholasticos Societatis. Nam Religiosus complexu Religiosi status non amittit iura sanguinis, que non c-
gre-

greditur personam ejus per L. *jura sanguinis* ff. de reg. juris, ut fatetur ipse, negans solum ea, quae in rem temporalem transeunt ad alium.

1512 Limitatur 2. ut non procedat in casu Mönasterii capacis bonorum in communi, ut habeat ius retractus non nomine suo, sed nomine sui Professi, seu per consequentiam personae in ipsum translatæ, quam diu hæc naturaliter vivit. Talis enim Professus jure communis, quo gaudet, in sua persona etiam usumfructum retinet, esto ius personale, dum naturaliter vivit & secum ferr ad monasterium, quod est capax temporalium; nec per hoc mutatur dominus, sed modus; alias non extinguieretur eo naturaliter mortuo; quod clarum signum est, monasterium non suo, sed professi nomine ius illud obtinere. Hinc ulterius contra Castropalaum n. 16. rem patrimonialem, à Monacho per consequentiam personæ translatam in monasterium, bonorum in communi capax, non fieri extrancam, consequenter irrerribilem à proximo consanguineo Monachi, si monasterium hoc vivente illam venderet; quia monasterium tunc non iure suo, sed iure personæ in ipsum translatæ, quam diu naturaliter vivit, rem illam habet.

1513 Not. 6. Inter consanguineos, qui iure sanguinis retrahere possint, præferendum esse proximorem vendororis, non prædecessoris, seu stipitis; sic in successione feudi proximi or ultimi possessoris, non stipitis, seu prioris acquirentes locum habet juxta c. 1. de natura successi feudi. Idem est in fideicommisso, & majoratu familiæ, seu agnationis reliquo, per L. *Cum ita. §. In fideicommisso.* ff. de legatis. 2. Hinc etiam in iure retractus gentilitii filius vendororis præferendus est patrio suo, Tiraquel. de priuog. q. 40. à n. 17. Castropal. de Just. Commut. D. 5. p. 29. §. 4. n. 1. si ille nolit, aut non possit, succedit proximus de gradu in gradum usque ad 4. nec opus est, ut qui est proximior, requiratur, an retrahere velit? quia sequens non excluditur à retractu, nisi proximior petente intra terminum. Sic Castropal. cit. n. 3.

1514 Not. 7. quod, si Emphyteuta, usu-

fructuarius, vel superficiarius dominum utile hereditarium venderet, Dominus directus præferretur etiam proximi oribus Venditoris consanguineis per L. ult. C. de jure Emphyteutico; & ad hoc illi conceditur bimestre, ut constat ex L. ult. Secus est in aliis, ut constat ex dictis.

Not. 8. si concurrant ad retrahendum plures consanguinei ejusdem gradu, & pone, etiam eodem tempore, rem inter illos substantiam esse, & adjudicandam licitatori ex eis, qui plus obtulerit, præstata ex pretio dato satisfactione aliis consanguineis, æquis portionis, ut docet Azebedo, quem sequitur Castropalaus cit. n. 5. si res sit individua.

Not. 9. controverti, au ut retractus 1515 locum habeat, necessarium sit, quod venditio fiat extraneo? Resp. negativè. Nam si res patrimonialis, vel avitica vendatur consanguineo remotiori, proximior retrahere potest, arg. L. unic. §. *Titius.* Si de feudo defuicti fuerit controversia inter Dominum, & agnatum; ubi dicitur, quod, si vasallus fendum paternum in remotiorem agnatum alienavit, proximior retrahere possit, ac alienatio extraneo facta esset. Idem sentit Glosa in c. *Constitutus.* V. *Consuetudine.* de integr. restit.

Negandum igitur est, retractum unicè, seu præcisè ad hoc inductum, ne res exeat extra familiam; Sed etiam, ne veniat ad eum, ad quem iure non deberet, ut dixi superiorius. Et ideo heres gravatus fideicommisso, familiæ reliquo, proximi or debet eligere; secus, si reliquum sit uni ex familia; tunc enim potest uni ex illis, cui vult; sic L. *cum ita. §. in fidei commiss. ff. de legatis. 2.* & sic Glosa etiam intelligit, L. *unum ex familia. ff. eod.*

Not. 10. in casu, quo res vendita est 1516 uni ex proximi oribus, etiam reliquos in codem gradu, pro suis æquis portionibus, retrahere posse; sic Anton. Gomez. 2. variar. c. 2. n. 13. cum habeant ius æquale. Hinc ulterius observandum, si parentis sua patrimonialia, coeteroquin retractui subiecta, vendat extraneo, licere filio retrahere; cum alias id possit aliis consanguineus intra 4. gradum; id quod

360 *Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio XVII.*

quod etiam probabiliter procedit, si alienet bona adventitia filii, non emancipati; Pater enim, cum operatur in dampnum filii, existens sub patria potestate, non operatur nomine filii; & sic non esset idem venditor, & Re-

tracto.
1517 Not. 11. etiam hæredem defuncti, rem à defuncto alienatam, retrahere posse, si sit proximior ejus consanguineus; nam actio retractus nititur jure sanguinis & proximitatis, quod non amittitur ex hoc, quod quis instituat hæres; alias, contra omne jus retractus, remotior iure retraheret; hinc non retraheret, ut *hæres*; sed, ut *Consanguineus*; nec veniret contra factum ejus, cuius hæres est, improbando, vel impugnando; sed tantum subrogando Emptorem ex juris privilegio; retractus enim non est revocatio, sed approbatio factæ venditionis, subrogato legitimo Emptore. Nec inde sequitur, quod qua hæres, sed tantum qua consanguineus, haberet majorem potestatem, quam defunctus.

Hinc etiam negandum est, quod hæredes vasalli, si proximiiores sint, non possint retrahere feudum alienatum; sic Covarr. 2. variar. p. 3. à n. 93. Quando autem dicitur, quod *hæres* teneatur de evictione ob venditionem factam à defuncto, adeoque agens ad retractum repelli possit per L. *vendicantem*, ff. de Evictionibus. 1518. antecedens verum esse in casu, quo evictio locum habet; quod non est in retractu; cum res ab Emptore retrahatur speciali jure sanguinis, non ex defectu vendoris, vel causa inhærente rei alienatae. Sed hoc limita, nisi defunctus emptori se obligaverit ad evictionem; tunc enim hæres, licet sic consanguineus proximior, si retrahit, Emptori ad interesse obligabitur.

Not. 12. Retractui quoque locum esse in datione in solutum tam voluntaria, quam necessaria quando res patrimonialis solvit, seu datur pro debito in pecunia, ut colligitur ex L. *si prædium*. C. de Evictionibus. Nam in hoc casu eadatio vim venditionis obtinet, per L. *Senatus consulto*, ff. delegatis; Secundò in re patrimoniali, concessa in pignus, vel hypothecam, si non est spes relutionis, L. *qui habebat*. ff. de Legatis. 3.

Quæstio autem est, quantum tempus concessum sit ad retrahendum? 1519. Specie jure communi concedi *duos menses*, intra quos fieri potest, si proximior consanguineus de venditione monitus, rem patrimoniale retrahere velit; alias enim post hoc cessat; si autem nulla pracessit requisitio, res vendita *intra annum* retrahi potest, ex lib. 2. feud. S. de feudo defuncti. §. *Titius filios*. Gail. I. 2. observ. 19. n. 8. tempus autem hoc probabilius computatur à die venditionis absolute; vel, si conditionata fuit, à die conditionis purificatae: & in venditione, sub pacto revendendi, à puncto celebrati contractus, de quibus V. Castro-pal. cit. §. 7.

Quæstio altera est, ad qua tenetur 1520. celebraturus retractum rei venditæ? 1520. quod debeat requirere Emptorem, & offerre pretium, in quo primo res vendita fuit. 2. articulare, se consanguineum vendoris esse. 3. & rem venditam esse patrimonialem; 4. jurare, se non alteri, sed sibi, & in suum commodum retrahere; 5. compensare omnes expensas, & sumptus ab Emptore factos; 6. solvere Gabellam, si Emptor non solvit; 7. debetur tamen tantum una ex venditione, & retractu; 8. licet ante retractum plures venditiones praecessint, si Emptor à Gabella exemptus fuit, retrahens ad eam non obligatur; proxim autem intentandi retractum tradit Castropalaus cit. D. 6. p. 29. §. 8. n. 14. Sed universaliter nota, juxta diversitatem regionum, & provinciarum, retractum diversimodo celebrari, atque adeo non ubique eodem modo.

§. 6.

De resolutione contractus emptionis propter lesionem ultra dimidium justi pretii.

Uponend. quando in contractu emptionis, & venditionis una pars ultra dimidium justi, seu veri pretii lesa est; lesa concedi jure civili actionem ad rescindendum contractum, nisi Emptor id, quod justo pretio deest, superaddat, ut